

Sv. Verena, panna

1. septembra 2024 ✝ Cirkev

Životopisné údaje

Sv. Verena sa narodila v 3. storočí po Kristu Pánu zo vznešených rodičov v Egypte. Nábožní rodičia ju odovzdali biskupovi sv. Cheremonovi, aby ju vo sv. viere vyučoval. Po včasnej smrti dobrých rodičov odišla z Egypta so svojimi pokrvnými, vojenskými dôstojníkmi Móricom (Mauricom) a Viktorom do Milána v Itálii. Tu žila nejaký čas veľmi prísne a túžila po mučeníckej smrti.

Toho času panoval v rímskej dŕžave ukrutný cisár Dioklecián, ktorý kresťanov veľmi prenasledoval. Zbožná panna navštevovala bez strachu uväznených kresťanov, utešovala ich, upevňovala vo sv. viere a v stálosti v trápení a odprevádzala ich na popravné miesta k mučeníckej smrti.

Roku 286 pozval Dioklecián za spolupanovníka Maximiána Herkulia, sedliackeho syna z mesta Sirmium (Sriem) v Panónii, ktorý bol veľmi surový, nemravný a ukrutný. Maximián tiahol s veľkým vojskom, súčasťou ktorého bola 22. légia, ktorá sa aj tébskou nazývala, z Itálie do Švajčiarska, aby tam a v Galii (terajšom Francúzsku) prenasledoval kresťanov. V kantóne Vallis, kde dnes Martinach (vtedy Oktodurum) stojí, obetovať chcel pohanským modlám obetu, aby víťazstvo dosiahol.

Tébská légia (6 600 mužov) bola kresťanská, na jej čele stál vodca Móric (Mauric), pokrvný zbožnej Vereny. Kresťanskí bojovníci nechceli pohanským bôžikom obetovať, pretože im to sv. viera nedovoľuje, že chcú však poslušne proti nepriateľom štátu bojovať a s pomocou Božou aj zvíťaziť. Keď im spolucisár Maximian riekol, že tiahnu proti kresťanom do Galie, odpovedali: *«Radšej zahyneme mečom, než by sme proti svojim bratom a Ježišovi Kristovi svoj meč pozdvihli.»*

Sv. Verena

Rozhnevaný Maximian hrozil. A zbožní kresťanskí vojaci, posilňovaní vo sv. viere svojím vodcom Móricom (Mauricom), riekli: *«My nepôjdeme, my sme kresťania, nebudeme hrdúsiť svojich bratov!»* A keď im ukrutník smrťou hrozil, riekol sv. Móric v mene svojich kresťanských bojovníkov: *«Cisár a pane! My sme tvoji vojaci, ale sme i sluhami pravého Boha. Keď žiadaš od nás, čo neprotiví sa nášmu náboženstvu, poslúchame ťa vo všetkom a naše doterajšie držanie je ti toho dokonalým dôkazom; keď zamýšľaš iné, nuž poslúchame Boha viac, než smrteľného človeka.»*

Ukrutný tyran dal tak dlho každého desiateho muža légie zabiť, kým všetkých 6 600 kresťanských bojovníkov neusmrtil. To stalo sa roku 287 vo Švajčiarsku, kde do teraz mesto Sv. Móric (vtedy Agaunum) slávu sv. vodca a všetkých jeho spolumučeníkov ohlasuje.

Keď zbožná panna Verena o tejto mučeníckej smrti svojich pokrvných a celého kresťanského vojenského zboru počula, ponáhľala sa na to krvavé miesto, aby, keď to bude Božia vôľa, aj ona tam mučenícku korunu dostala. Blízko terajšieho mesta Solothurn stretla zbožného muža, ktorý jej radil, aby ďalej nešla a život svoj i naďalej Bohu zasvätila. Keď jej túžba po mučeníckej smrti bola zmarená, utiahla sa do Jurských vrchov, vyhľadala tam zbožnú pustovníčku v skalnej jaskyni, i žila s ňou za dlhší čas v zapieraní seba a na modlitbách.

Chýr o jej svätom živote rozniesol sa skoro po celom okolí. Mnohí pohania obrátili sa na vieru Kristovu; lebo sv. panna poučovala tých, ktorí sa k pustovni priblížili, v pravdách sv. náboženstva. Na jej modlitbu boli uzdravení mnohí nemocní, slepí dosiahli zrak, zlým duchom posadnutí boli pozbavení svojho trápenia.

Keď sa chýr o tých divoch rozniesol po okolí, zvedavý bol i rímsky vladár v Solothurne, i žiadal si divotvornú pannu vidieť. A keď ju uzrel, tak sa mu zalúbila, že si ju chcel pojať za manželku.

Sv. panna nechcela vstúpiť do manželského stavu s pohanom. Vladár dal ju chytiť a uväzniť. V žalári zjavil sa jej v nebeskej žiare pokrvný mučeník, sv. Móric, obklopený mučeníkmi tébskej légie. Verena vzývala ich o pomoc a videnie zmizlo.

Milosrdenstvo sv. Vereny, svätica umýva hlavu malomocnému

zdroj: wikimedia commons

Tej istej noci onemocnel nebezpečne pohanský vladár, i poslal pre sv. pannu a prosil ju, aby ho uzdravila. Sv. Verena sa modlila skrúšene k dobrotivému Bohu za svojho nepriateľa. Jej modlitba bola vyslyšaná. Vladár ozdravel a prepustil sv. pannu na slobodu. Sv. Verena sa utiahla do svojej pustovne a tam žila so svojou družkou Bohu. Neskôr pridružili sa k nim niektoré zbožné panny, až povstal malý kláštor.

Nastal veľký hlad v tom kraji a sv. panny, ktoré z práce rúk svojich a z milodarov okolitých kresťanov žili, trpeli veľkú biedu. Sv. Verena modlila sa vrúcne k Bohu a jedného rána našli udivené sestry štyridsať vriec múky pred dverami pustovne. Keď mnohé zbožné panny pod jej správou bohumilý život si volili, odišla s nimi na ostrov pri ústí rieky Aare do Rýna; ale na ostrove bolo mnoho jedovatých hadov. Sv. Verena modlila sa k Bohu, jedovaté hady sa odplazili do vody a zbožné panny žily spokojne.

Neskôr odišla sv. Verena do mesta Bad Zurzach, kde mnohých nemocných uzdravila. Posledné dni svojho Bohu milého života prežila v pustovníckej chyžke. I zjavila sa jej preblahoslavená Panna Mária, ktorú neprestajne o príhovor u božského Syna vzývala, a oznámila jej, že ju k sebe povolá. A v krátkom čase oslobodila sa duša sv. Vereny z väzby telesnej a odlietla do nebeského blahoslavenstva.

To stalo sa roku 320. Telo sv. Vereny bolo pochované bolo v Bad Zurzachu. Keďže sa nad jej hrobom mnohé divy diali, vystavené boli k jej úcte mnohé chrámy vo Švajčiarsku. Roku 308 dostal Rudolf IV. ostatky sv. Vereny, ktoré boli roku 1350 prenesené do veľchrámu sv. Štefana vo Viedni, kde sa podnes prechovávajú.

Modlitba

Ó Bože, ktorý medzi mnohými zázrakmi svojej milosti poskytuješ i slabému pokoleniu slávnú korunu svojich svätých mučeníkov, popraj i nám milosti, žeby sme príklad blahoslavenej Vereny, ktorej pamiatku dnes slávime, chválitebne nasledovali. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-verena-panna/>